

Voorzitter, leden van het college, collega raadsleden en overige aanwezigen,

Je moet wel een rasoptimist zijn om tegenwoordig de voorpagina van de dagbladen te blijven lezen of het 8-uur journaal te kijken: crisis..., noodpakket..., omvallen..., faillissement..., schulden....

Het zal niemand ontgaan dat Europa in beweging is. De frisse economische tegenwind lijkt inmiddels aangezwollen tot een aardige storm. Daarbij komt nog dat het 'weer'-bericht voor de komende tijd nogal onzeker is. De laatste miljoenennota van het huidige kabinet kreeg daarom als ondertitel mee 'koersvast in onzekere tijden'. Inderdaad, belangrijk om je koers goed vast te houden als het stormt, maar belangrijker misschien nog wel is de koers zelf: Waar wil je heen?

In deze algemene beschouwingen willen we als ChristenUnie neerzetten waar wij heen willen. Wat onze visie op de samenleving is, en hoe dat hier in Krimpen vorm kan krijgen.

In de afgelopen decennia hebben we te maken gehad met grote veranderingen. De toenemende globalisering, gekoppeld aan meer individualisering, heeft grote gevolgen voor veel mensen. We hebben ontdekt dat oneindige economische groei toch een droom bleek te zijn. De wekker is inmiddels gegaan en Europa ontwaakt. Al zijn er altijd mensen die hardnekkig de sluimerknop van de wekker blijven indrukken...

Ook de onderlinge relaties staan onder druk. Mensen zijn onzeker en tegenstellingen worden uitvergroot. Dit heeft gevolgen op macroniveau (de sociaal-economische verhoudingen in de wereld) maar ook op het persoonlijk vlak: Hoe sta je in de samenleving? Wat doet het met je als de fabriek waar je werkt, die decennia lang leverde aan de nationale markt wordt weggeconcurrereerd door een Chinese fabrikant? Kun je de verantwoordelijkheid voor jezelf en je omgeving nog nemen als je het gevoel hebt eigenlijk geen invloed te hebben? Mensen zijn vanwege deze ontwikkelingen op zoek naar houvast en grip.

En de overheid dan? Wanneer komt die in beeld? Als ChristenUnie hebben we een duidelijke visie op de relatie tussen de overheid en de samenleving. Zo'n visie is altijd al belangrijk, maar de noodzaak tot bezuinigingen drukt ons er met onze neus bovenop, want we zullen het de komende jaren met minder moeten doen. Dat geldt voor iedereen en het kan niet anders of dat betekent ook wat voor onze gemeente. Het antwoord kan dan niet zijn dat de overheid alles oplost wat mensen zelf niet denken op te kunnen lossen. De stijgende kosten voor bijvoorbeeld zorg, maatschappelijke ondersteuning en werk maken dat wel duidelijk.

Aan de andere kant is het van het ene op andere moment schrappen van taken en diensten ook geen optie. Het verwijzen naar de 'individuele verantwoordelijkheid' wordt dan een nette manier om te zeggen: 'Wij laten het vallen, los het zelf maar op'. Dat wil de ChristenUnie uitdrukkelijk niet.

Voor de ChristenUnie is het belangrijk dat mensen allereerst, op hun eigen plek in de samenleving, hun verantwoordelijkheid kunnen nemen. We moeten investeren in samen-leven. Samenleven in een netwerk van onderlinge relaties. Niet samenleven als slechts een interactie tussen individuen en de overheid. Onze visie samengevat: eerst de samenleving, dan de overheid.

Nou, denkt u misschien: mooi verhaal tot nu toe (of misschien vindt u het wel helemaal geen mooi verhaal), maar maak dat nou eens concreet.

Ja, dat is best een uitdaging, want hoe doe je dat dan? Wij zien op verschillende terreinen mogelijkheden om deze visie meer in de praktijk te brengen. Wat ons betreft maken we het als gemeente concreet wanneer we:

- Ten eerste; aansluiten bij bestaande structuren en minder aanbodgestuurd opereren en
- Ten tweede; burgers betrekken en activeren.

Ik kom er straks op terug hoe dat voor verschillende taken van de gemeente kan worden vormgegeven.

Eerst even een aantal algemene opmerkingen over de begroting. Het college heeft voor de komende jaren een sluitende **begroting** afgeleverd. Een behoorlijke prestatie waarvoor onze waardering. En dat gelukkig zonder het verhogen van de OZB.

Dat 'sluiten' ging natuurlijk niet vanzelf. Er is net als vorig jaar een aantal pijnlijke bezuinigingen nodig om dat voor elkaar te krijgen. En we zijn er nog niet. De economische situatie vraagt om voorzichtigheid. De gevolgen van de decentralisatie van wetgeving, de veranderingen in de WWB, de komst van de Wet werken naar vermogen zijn nu nog niet door te vertalen naar de portemonnee van de gemeente. Er volgen de komende jaren mogelijk nog financiële tegenvallers. We kunnen dus niet achterover gaan zitten, want met een cursus 'omgaan met teleurstellingen' komen we er niet. Zoals het college terecht constateert is het zaak om te voorkomen we elk jaar op dezelfde dingen steeds een beetje bezuinigen.

Een brede discussie over de **voorzieningen** in Krimpen is daarom noodzakelijk en wenselijk. Wat ons betreft moet die inderdaad breed worden gevoerd, inclusief de inbreng van burgers, instellingen en bedrijven. Naast de vraag welke voorzieningen wenselijk zijn is de vervolgvraag ook belangrijk: Wat heeft de Krimpenaar er voor over? Met de uitkomst van deze discussie in het voorjaar van 2012 is er een uitgelezen kans om te kijken wat we als gemeente op het gebied van voorzieningen willen faciliteren.

Zoals eerder aangegeven heeft de ChristenUnie gekeken hoe we verder invulling kunnen geven aan onze visie over de verhouding gemeente – burger.

Laten we eens beginnen bij de jeugd. Voor de zomer hebben we in deze raad ingrijpende beslissingen genomen over het **leerlingenvervoer**. De kosten voor dit vervoer zijn de afgelopen jaren flink gestegen en dus is het vervoer naar een aantal locaties inmiddels behoorlijk ingeperkt. Maar wat doen we nu bij verdere stijging? Steeds meer onderdelen uit het leerlingenvervoer halen? Wij stellen voor om het leerlingenvervoer eens anders te bekijken. Zijn er geen andere manieren om dit te organiseren? Bijvoorbeeld samen met ouders en/of vrijwilligers? In andere gemeenten, functioneert er al een ander systeem. Wij willen het college vragen om samen met het cliëntenplatform te onderzoeken hoe het stelsel van leerlingenvervoer anders ingericht kan worden.

Een andere 'service' die we op dit moment aan de jonge Krimpenaren bieden is het **schoolzwemmen**. We hebben kennis genomen van de plannen om het schoolzwemmen anders in te richten. Wij staan achter de ontwikkeling om te stoppen met het klassieke schoolzwemmen. Bijna alle kinderen halen namelijk hun diploma door het volgen van privé-lessen. We hebben nog wel wat vragen bij de doelstelling

'natte gymnastiek'. Voorziet dit echt in een behoefte? Zou het niet een optie zijn om er helemaal mee te stoppen?

Dan de oudere jeugd. In 2012 komt er een evaluatie van het **jeugd- en jongerenwerk**. Dat is een goede aanleiding om eens kritisch te kijken naar de vormgeving van dat jeugd- en jongerenwerk. De ChristenUnie-fractie vraagt zich af of een aantal onderdelen hiervan (m.n. het open, locatiegebonden jeugd- en jongerenwerk) niet anders kan worden vormgegeven: meer vraaggestuurd. Hoe kunnen we ons als gemeente zo opstellen dat we initiatieven ondersteunen i.p.v. een aanbod organiseren waar maar een beperkte groep gebruik van maakt?

Ook bij de invulling van de **combinatiefunctionarissen en sportmakelaar** is het aansluiten bij bestaande structuren een aandachtspunt. Sinds de invoering zijn de ervaringen met de functionarissen positief. Er worden steeds meer activiteiten georganiseerd waar gebruik van wordt gemaakt. Maar met het genereren van meer aanbod breng je niet automatisch ook de doelstellingen, *Het stroomlijnen en versterken van de ondersteuning van verenigingen*, dichterbij.

In dit kader noem ik ook nog even het uit te werken **evenementenbeleid**. Wat de Christenunie betreft goed om erover na te denken maar met hetzelfde uitgangspunt: vraaggestuurd en aansluiten bij bestaande initiatieven.

Goede voorbeelden zijn er zeker ook te noemen. De omslag in denken die heeft plaatsgevonden bij het verstrekken van individuele voorzieningen binnen de **WMO** is er één van. Daar is inmiddels de hulpvraag leidend in plaats van het door de gemeente verstrekte aanbod.

Op verschillende beleidsterreinen is het wat onze fractie betreft zinvol om te bekijken of burgers meer of verder betrokken kunnen worden.

Dat geldt bijvoorbeeld voor het beheer van de **openbare ruimte**. Er zijn ons diverse voorbeelden bekend van mensen die in hun buurt wel willen meewerken aan het onderhoud van het buurtgroen. Een goed voorbeeld van met elkaar verantwoordelijkheid nemen voor je directe omgeving. Uit verschillende onderzoeken is bekend dat als mensen medeverantwoordelijk zijn, zij ook meer betrokken zijn bij de buurt in het algemeen. We willen het college vragen om te zoeken naar mogelijkheden om hier invulling aan te geven.

In het verlengde van deze discussie willen we graag de plannen rond de huur van het **volkstuintencomplex** noemen. Volgens onze fractie is de constructie dat de

huurders tevens betrokken zijn bij het onderhoud van de openbare ruimte een goed voorbeeld van hoe mensen hun verantwoordelijkheid voor hun omgeving kunnen nemen. We willen het college daarom meegeven dat, bij gesprekken over het berekenen van eventuele huur, dit aspect op een goede manier wordt meegewogen. Het zou erg jammer zijn als we een bescheiden hoeveelheid inkomsten genereren ten koste van de betrokkenheid van de mensen.

Een goed voorbeeld van het betrekken van bewoners bij hun omgeving zijn de **buurtcoaches**. Wij horen goede berichten over de initiatieven en de betrokkenheid van bewoners. Onze complimenten aan iedereen die zich hiervoor inzet.

Een laatste punt waar we aandacht voor vragen is het **monumentenbeleid**. In de afgelopen periode is er onderzoek gedaan naar beeldbepalende elementen in Krimpen aan den IJssel. Het college heeft op basis van de aanbevelingen van de stichting Dorp, Stad en Land een aantal zaken onderzocht. De komende tijd wordt een aantal aanbevelingen verder opgepakt. De ChristenUnie zou graag zien dat aanbeveling 4 'een selectie opstellen van objecten die in aanmerking kunnen komen als gemeentelijk monument' ook wordt opgepakt. We zouden graag een voorstel zien voor een beleid met betrekking tot gemeentelijke monumenten. Het zou toch jammer zijn als we uit dat leuke kwartetspel van Krimpen elke paar jaar een aantal kaarten moeten weggooiden omdat de objecten niet meer bestaan?

Tenslotte wil ik terugkomen op mijn eerste stelling: Moet je in deze onzekere tijden inderdaad een rasoptimist zijn om positief te blijven? Nee, als ChristenUnie hebben we daar een ander idee over. We zijn dankbaar voor de vele goede dingen die er hier in Krimpen gebeuren. Dat is te danken aan onze burgers, de instellingen en de bedrijven en ook aan inzet van de gemeente. Natuurlijk is nog veel te doen en we hebben hier zojuist neergezet hoe we dat willen doen vanuit onze visie op de Krimpense samenleving. Daar gaan we graag samen met college en raad mee aan de slag. Daarbij is het onze overtuiging dat we, bij al onze inzet, afhankelijk zijn van onze Hemelse Vader. Dat geeft rust en inspireert ons tegelijk. Daarom wensen we college en medewerkers niet alleen veel succes, maar ook Gods zegen toe bij het uitvoeren van deze begroting.